

Nadal: 7 de Gener

Text de l'Evangeli (Mt 4,12-17.23-25): En aquell temps, quan Jesús va saber que Joan havia estat empresonat, es retirà a Galilea; però va deixar Natzaret i se n'anà a viure a Cafarnaüm, vora el llac, en els territoris de Zabuló i de Neftalí. Així es va complir allò que havia anunciat el profeta Isaïes: «Terra de Zabuló i de Neftalí, camí del mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans: el poble que vivia en la fosca ha vist una gran llum; una llum ha resplendit per als qui vivien al país de mort i de tenebra».

Des d'aleshores Jesús començà a predicar. Deia: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop». I recorria tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, anunciant la bona nova del Regne i guarint entre el poble malalties i xacres de tota mena. La seva anomenada es va escampar per tot Síria. Li portaven tots els qui estaven malalts, els afectats per diverses malalties i sofriments: endimoniats, epilèptics i paralítics; i ell els curava. I el va seguir molta gent de Galilea, de la Decàpolis, de Jerusalem, de Judea i de l'altra banda del Jordà.

«El Regne del cel és a prop»

Mn. Jordi CASTELLET i Sala
(Vic, Barcelona, Espanya)

Avui, per dir-ho així, recomencem. «El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum» (Mt 4,16), ens diu el profeta Isaïes citat en aquest Evangeli d'avui, i que ens remet al que sentíem la nit de Nadal. Tornem a començar, tenim una nova oportunitat. El temps és nou, l'ocasió s'ho val, deixem —humilment— que el Pare actuï en la nostra vida.

Avui comença el temps en què Déu ens dóna una altra vegada el seu temps perquè el

santifiquem, perquè ens fem propers a Ell i fem de la nostra vida un servei de cara als altres. El Nadal s'acaba, ho farà el proper diumenge, si a Déu plau, amb la festa del Baptisme del Senyor, i amb ella es dona el tret de sortida al nou any, al temps de l'ordinari —tal i com diem en la litúrgia cristiana— per a viure in extenso el misteri de Nadal. L'Encarnació del Verb ens ha visitat en aquests dies i ha sembrat en els nostres cors, de manera infal·lible, la seva Gràcia salvadora que ens encamina, novament, cap al Regne del Cel, el Regne de Déu que Crist va venir a inaugurar entre nosaltres gràcies a la seva acció i compromís en el si de la nostra humanitat.

Per això, ens diu sant Lleó el Gran que «la providència i la misericòrdia de Déu, que ja tenia pensat d'ajudar, en els temps recents, el món que s'ensorrava, va determinar la salvació de tots els pobles per mitjà del Crist».

És ara el temps favorable. No pensem que Déu actuava més abans que ara, que era més fàcil creure prop de Jesús —físicament, vull dir— que no pas ara que no el veiem tal com és. Els sacraments de l'Església i la pregària comunitària ens atorguen el perdó i la pau i l'oportunitat de participar, novament, amb l'obra de Déu en el món, a través del nostre treball, estudi, família, amics, diversió o convivència amb els germans. Que el Senyor, font de tot do i de tot bé, ens ho faci possible!

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «En la festa anterior [Nadal] el Senyor es mostrava com un infant, imperfecte, testimoni de la nostra imperfecció» (Sant Procle de Constantinoble)
- «Caminar en tenebres significa estar satisfet d'un mateix, estar convençut de no tenir necessitat de salvació. Aquestes són les tenebres!» (Francesc)
- «La doctrina sobre el pecat original —lligada amb la de la redempció pel Crist— fa veure amb lucidesa la situació de l'home i del seu obrar en el món (...). Ignorar que l'home té una naturalesa

ferida, inclinada al mal, provoca errors greus en el terreny de l'educació, de la política, de l'acció social i dels costums» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 407)